

Pesem o Novem letu.

Ledene prineslo
si rožice,
kaj nič te ne zebe
v nožice?
Leto novo,
le k nam, le k nam
v naš topli hram!
Z veselimi lički
tu pri pečici,
pomenimo kaj se
o ptički srečici
in o prazni tudi
naši vrečici!
Pomenimo tudi se —
hoj, hoj, hoj! —
Kako tam v lesu trudi se
stric medved nocoj,
kako — fuj, cicifuj! —
prezeba — huj!
Pomenimo kaj se
o kraljični,
ukletega princa
sestrični.

Pomenimo kaj se,
kako je poleti
v deželi deveti.
Mi verno te bomo
poslušali,
v pravljicah s teboj se
izkušali!
A vrečice prazne
nosimo,
zato te, Novo leto,
prosimo:
Daj nam, daj nam
potičice,
obdari iz polne nas
ročičice . . .
A ker nihče
ne brani ti,
pri nas še dolgo
ostani ti!
Ko pa prijezdi
vitez sveti Furi
okna odpremo,
odpremo duri

in v zelen gaj
s teboj se odpravimo,
tam viteza Furija
pozdravimo;
v piščalke zapiskamo,
veselo zavriskamo:
juhej!
Ostani, vitez Furi,
ne hodi naprej!

Fran Žgur.

Mladi ljudje.

Čdo more kaj mladim ljudem,
ko lica jim zdrava žaré,
ko glasne so njihove pesmi
in jasno je mlado srce?

Saj njihov na polju je cvet,
njim solnce veselo gori,
njim ptički prepevajo sladko,
vsa sreča le zanje živi.

S. P.